

**Bruxelles, 16 iunie 2025
(OR. en)**

**10300/25
ADD 7**

**Dosar interinstituțional:
2025/0162(NLE)**

**AELE 53
CH 19
MI 400**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 iunie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 309 final - Annex 7
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de Decizie a Consiliului privind încheierea unui pachet amplu de acorduri în vederea consolidării, a aprofundării și a extinderii relațiilor bilaterale cu Confederația Elvețiană

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 309 final – Annex 7.

Anexă: COM(2025) 309 final – Annex 7

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.6.2025
COM(2025) 309 final

ANNEX 7

ANEXĂ

la

Propunerea de Decizie a Consiliului

**privind încheierea unui pachet amplu de acorduri în vederea consolidării, a
aprofundării și a extinderii relațiilor bilaterale cu Confederația Elvețiană**

ACORD
ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ
ȘI CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ
PRIVIND SĂNĂTATEA

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea”,

și

CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ, denumită în continuare „Elveția”,

denumite în continuare „părțile contractante”,

DORIND să încurajeze colaborarea în beneficiul sănătății populațiilor părților contractante, în special pentru a se pregăti pentru amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și pentru a răspunde la acestea,

AVÂND ÎN VEDERE că amenințările pentru sănătate nu se opresc la frontierele naționale comune ale mai multor state membre ale Uniunii cu Elveția și că un număr important de persoane trec frontierele comune în fiecare zi și, prin urmare, un schimb mai bun de competențe specifice în domeniul amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate va fi de interes comun,

DECISE să reacționeze în modul cel mai eficace la amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate, inclusiv prin schimbul de informații prin intermediul sistemelor comune și al capacităților reciproce de supraveghere epidemiologică,

AVÂND ÎN VEDERE că participarea Elveției în cadrul organismelor, al agențiilor și al structurilor Uniunii pentru prevenirea și controlul bolilor, precum și la rețelele de supraveghere și de alertă și aplicarea unor mecanisme similare de pregătire și de răspuns pentru prevenirea și controlul amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate vor îmbunătăți nivelul de protecție a sănătății pentru populațiile părților contractante,

RECUNOSCÂND că un acord bilateral între părțile contractante privind sănătatea ar trebui să ofere un temei juridic clar și solid pentru cooperarea în domeniul securității sanitare,

AVÂND ÎN VEDERE că Uniunea a instituit mecanisme și structuri de coordonare a prevenirii, a pregătirii și a răspunsului în domeniul amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate și că participarea Elveției la aceste mecanisme și structuri ar putea fi în beneficiul reciproc al ambelor părți contractante,

RECUNOSCÂND că este reciproc avantajos să se încurajeze schimbul de competențe profesionale specifice între părțile contractante, inclusiv prin detașări,

AVÂND ÎN VEDERE că s-a stabilit un temei juridic pentru participarea Elveției la programele Uniunii, inclusiv la programul „UE pentru sănătate” și RECUNOSCÂND importanța promovării cooperării dintre părțile contractante cu privire la aspectele legate de sănătate reglementate de prezentul acord și de Acordul dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind participarea Confederației Elvețiene la programele Uniunii,

ÎMPĂRTĂȘIND obiectivele generale ale programului „UE pentru sănătate” și AVÂND ÎN VEDERE obiectivele, valorile și legăturile puternice comune ale părților contractante în domeniul sănătății,

RECUNOSCÂND dorința comună a părților contractante de a-și dezvolta, consolida, stimula și extinde relațiile și cooperarea în domeniul respectiv;

AVÂND ÎN VEDERE că o cooperare mai strânsă în domeniul amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate și participarea Elveției la Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (denumit în continuare „centrul”) vor spori nivelul de protecție a sănătății pentru populațiile părților contractante și că participarea Elveției la centru ar trebui să implice o contribuție financiară care trebuie stabilită pentru fiecare perioadă de programare,

PREGĂTITE să exploreze posibilitatea extinderii cooperării lor pentru a acoperi și alte aspecte legate de sănătate în viitor,

DECISE să consolideze cooperarea dintre părțile contractante în domeniile reglementate de prezentul acord pe baza acelorași norme care se aplică în Uniune, menținând în același timp independența acestora și a instituțiilor lor și, în ceea ce privește Elveția, respectarea principiilor care decurg din democrația directă și federalism,

RECUNOSCÂND că prezentul acord nu constituie un acord în domeniile legate de piața internă a Uniunii la care participă Elveția,

AVÂND ÎN VEDERE, cu toate acestea, că este oportun să se aplice prin analogie prezentului acord principiile speciale pentru dispozițiile instituționale care sunt comune acordurilor încheiate sau care urmează să fie încheiate în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția,

REAFIRMÂND că se menține competența Curții Federale Supreme Elvețiene și a tuturor celorlalte instanțe elvețiene, precum și a instanțelor statelor membre și a Curții de Justiție a Uniunii Europene de a interpreta prezentul acord în cazuri individuale,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 1

Scop

Scopul prezentului acord este de a consolida cooperarea dintre părțile contractante pentru:

- (a) protejarea și îmbunătățirea sănătății populațiilor din statele membre ale Uniunii și din Elveția;
- (b) combaterea marilor epidemii, prin promovarea cercetării cauzelor, a transmiterii și a prevenirii acestora, precum și prin promovarea informării și a educației pentru sănătate;
- (c) asigurarea în mod constant a unui nivel ridicat de supraveghere a amenințărilor transfrontaliere grave pentru sănătate de pe teritoriile părților contractante, precum și coordonarea sistemelor de alertă și a răspunsurilor la astfel de amenințări.

ARTICOLUL 2

Domeniu de aplicare

Părțile contractante consolidează și extind cooperarea în domeniul securității sanitare. Domeniul de aplicare al acestei cooperări se limitează la:

- mecanismele de securitate sanitară privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate;
- Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (denumit în continuare „centrul”).

ARTICOLUL 3

Cooperare

Părțile contractante cooperează, fac schimb de informații și își coordonează politicile privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate prin intermediul mecanismelor și structurilor prevăzute în actele juridice ale Uniunii menționate în anexa I, în special rețelele de supraveghere și alertă ale Uniunii și mecanismele de pregătire și răspuns pentru prevenirea și controlul bolilor transmisibile. Părțile contractante își consolidează cooperarea generală în domeniul securității sanitare, inclusiv al supravegherii epidemiologice, pentru a îmbunătăți pregătirea și răspunsul în situații de urgență.

CAPITOLUL 2

DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE

ARTICOLUL 4

Dispoziții generale

Pentru a garanta părților contractante securitatea juridică în ceea ce privește cooperarea prevăzută în prezentul acord și ținând seama de principiile dreptului internațional, prezentul capitol stabilește soluțiile instituționale similare celor comune acordurilor bilaterale încheiate sau care urmează să fie încheiate în domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, fără a modifica domeniul de aplicare al prezentului acord, în special:

- (a) procedura de aliniere a prezentului acord la actele juridice ale Uniunii relevante pentru prezentul acord;
- (b) interpretarea și aplicarea uniformă a prezentului acord și a actelor juridice ale Uniunii la care se face trimitere în anexa I;
- (c) supravegherea și aplicarea prezentului acord și
- (d) soluționarea litigiilor în contextul prezentului acord.

ARTICOLUL 5

Participarea la elaborarea actelor juridice ale Uniunii („elaborarea deciziilor”)

(1) Atunci când elaborează o propunere de act juridic al Uniunii în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) în domeniul reglementat de prezentul acord, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) informează Elveția cu privire la aceasta și consultă în mod informal experții Elveției, în același mod în care solicită opiniile experților din statele membre ale Uniunii pentru elaborarea propunerilor sale.

La cererea oricăreia dintre părțile contractante, are loc un schimb preliminar de opinii în cadrul Comitetului mixt.

Părțile contractante se consultă din nou, la cererea oricăreia dintre ele, în cadrul Comitetului mixt, în momente importante ale etapei anterioare adoptării actului juridic de către Uniune, în cadrul unui proces continuu de informare și consultare.

(2) Atunci când pregătește, în conformitate cu TFUE, acte delegate privind acte de bază ale dreptului Uniunii în domeniul reglementat de prezentul acord, Comisia se asigură că Elveția are cea mai largă participare posibilă la elaborarea proiectelor și se consultă cu experții Elveției pe aceeași bază pe care se consultă cu experții statelor membre ale Uniunii.

(3) Atunci când pregătește, în conformitate cu TFUE, acte de punere în aplicare privind acte de bază ale dreptului Uniunii în domeniul reglementat de prezentul acord, Comisia se asigură că Elveția are cea mai largă participare posibilă la elaborarea proiectelor care urmează să fie înaintate ulterior comitetelor care asistă Comisia în exercitarea competențelor sale de executare și se consultă cu experții Elveției pe aceeași bază pe care se consultă cu experții statelor membre ale Uniunii.

(4) Experții Elveției sunt implicați în activitatea comitetelor care nu intră sub incidența alineatelor (2) și (3), în cazul în care acest lucru este necesar pentru buna funcționare a prezentului acord. Comitetul mixt întocmește și actualizează o listă a acestor comitete și, după caz, a altor comitete cu caracteristici similare.

(5) Prezentul articol nu se aplică actelor juridice ale Uniunii sau dispozițiilor acestora care intră în domeniul de aplicare al unei excepții menționate la articolul 6 alineatul (5).

ARTICOLUL 6

Integrarea actelor juridice ale Uniunii

(1) Pentru a garanta securitatea juridică și omogenitatea legislației în ceea ce privește cooperarea prevăzută în prezentul acord, Elveția și Uniunea se asigură că actele juridice ale Uniunii adoptate în domeniul reglementat de prezentul acord sunt integrate în prezentul acord cât mai curând posibil după adoptarea lor.

(2) Actele juridice ale Uniunii integrate în prezentul acord în conformitate cu alineatul (4) fac parte, prin integrarea lor în prezentul acord, din ordinea juridică a Elveției, sub rezerva, după caz, a adaptărilor stabilite de Comitetul mixt.

(3) Atunci când adoptă un act juridic în domeniul reglementat de prezentul acord, Uniunea informează Elveția în acest sens cât mai curând posibil prin intermediul Comitetului mixt. La cererea oricăreia dintre părțile contractante, Comitetul mixt organizează un schimb de opinii pe această temă.

- (4) Comitetul mixt acționează în conformitate cu alineatul (1) prin adoptarea, cât mai curând posibil, a unei decizii de modificare a anexei I la prezentul acord, inclusiv a adaptărilor necesare.
- (5) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu se aplică actelor juridice ale Uniunii sau dispozițiilor acestora care intră sub incidența unei excepții. Prezentul acord nu conține nicio excepție.
- (6) Sub rezerva articolului 7, deciziile Comitetului mixt adoptate în temeiul alineatului (4) intră în vigoare imediat, dar în niciun caz înainte de data la care actul juridic corespunzător al Uniunii devine aplicabil în Uniune.
- (7) Părțile contractante cooperează cu bună-credință pe tot parcursul procedurii prevăzute în prezentul articol pentru a facilita luarea deciziilor.

ARTICOLUL 7

Îndeplinirea obligațiilor constituționale de către Elveția

- (1) În cursul schimbului de opinii menționat la articolul 6 alineatul (3), Elveția informează Uniunea dacă o decizie menționată la articolul 6 alineatul (4) necesită îndeplinirea obligațiilor constituționale de către Elveția pentru a deveni obligatorie.
- (2) În cazul în care decizia menționată la Articolul 6 alineatul (4) impune Elveției să îndeplinească obligații constituționale pentru a deveni obligatorie, Elveția dispune de un termen de maximum doi ani de la data informării prevăzute la alineatul (1), cu excepția cazului în care se lansează o procedură de referendum, caz în care această perioadă se prelungește cu un an.

(3) Până la informarea de către Elveția cu privire la îndeplinirea obligațiilor sale constituționale, părțile contractante aplică provizoriu decizia menționată la articolul 6 alineatul (4), cu excepția cazului în care Elveția informează Uniunea că aplicarea provizorie a deciziei nu este posibilă și prezintă motivele care stau la baza acestei situații. Aplicarea cu titlu provizoriu nu poate avea loc în niciun caz înainte de data la care actul juridic corespunzător al Uniunii devine aplicabil în Uniune.

(4) Elveția notifică fără întârziere Uniunii, prin intermediul Comitetului mixt, îndeplinirea obligațiilor constituționale menționate la alineatul (1).

(5) Decizia intră în vigoare la data transmiterii notificării prevăzute la alineatul (4), dar în niciun caz înainte de data la care actul juridic corespunzător al Uniunii devine aplicabil în Uniune.

ARTICOLUL 8

Trimiteri la teritorii

Ori de câte ori actele juridice ale Uniunii integrate în prezentul acord conțin trimiteri la teritoriul „Uniunii Europene” sau al „Uniunii”, în sensul prezentului acord, trimiterile se interpretează ca trimiteri la teritoriile menționate la articolul 20.

ARTICOLUL 9

Trimiteri la resortisanții statelor membre ale Uniunii

Ori de câte ori actele juridice ale Uniunii integrate în prezentul acord conțin trimiteri la resortisanți ai statelor membre ale Uniunii, trimiterile respective se interpretează, în sensul prezentului acord, ca trimiteri la resortisanții statelor membre ale Uniunii și ai Elveției.

ARTICOLUL 10

Intrarea în vigoare și punerea în aplicare a actelor juridice ale Uniunii

Dispozițiile actelor juridice ale Uniunii integrate în prezentul acord privind intrarea lor în vigoare sau punerea lor în aplicare nu sunt relevante în sensul prezentului acord.

Termenele și datele pentru intrarea în vigoare și punerea în aplicare de către Elveția a deciziilor de integrare a actelor juridice ale Uniunii în prezentul acord decurg din articolul 6 alineatul (6) și din articolul 7 alineatul (5), precum și din dispozițiile tranzitorii.

ARTICOLUL 11

Destinatarii actelor juridice ale Uniunii

Dispozițiile actelor juridice ale Uniunii integrate în prezentul acord care indică faptul că acestea se adresează statelor membre ale Uniunii nu sunt relevante în sensul prezentului acord.

ARTICOLUL 12

Principiul interpretării uniforme

- (1) În scopul realizării obiectivului prevăzut la articolul 4 și în conformitate cu principiile dreptului internațional public, prezentul acord și actele juridice ale Uniunii la care se face trimitere în acesta se interpretează și se aplică în mod uniform în domeniile reglementate de prezentul acord.
- (2) Actele juridice ale Uniunii la care se face trimitere în anexa I și, în măsura în care aplicarea lor implică o serie de noțiuni de drept al Uniunii, dispozițiile prezentului acord se interpretează și se aplică în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene dinainte sau de după semnarea prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Principiul aplicării eficiente și armonioase

- (1) Comisia și autoritățile competente elvețiene cooperează și își acordă reciproc asistență pentru a asigura supravegherea aplicării prezentului acord. Ele pot face schimb de informații cu privire la activitățile de supraveghere a aplicării prezentului acord. Acestea pot face schimb de opinii și pot discuta chestiuni de interes reciproc.

- (2) Fiecare parte contractantă ia măsurile necesare pentru a asigura aplicarea eficientă și armonioasă a prezentului acord pe teritoriul său.
- (3) Supravegherea aplicării prezentului acord se efectuează în comun de către părțile contractante în cadrul Comitetului mixt. În cazul în care Comisia sau autoritățile competente elvețiene iau cunoștință de un caz de aplicare incorectă, Comitetul mixt poate fi sesizat în vederea găsirii unei soluții acceptabile.
- (4) Comisia și, respectiv, autoritățile competente elvețiene monitorizează aplicarea prezentului acord de către cealaltă parte contractantă. Se aplică procedura prevăzută la articolul 15.

ARTICOLUL 14

Principiul exclusivității

Pentru soluționarea unui litigiu referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord și a actelor juridice ale Uniunii la care se face trimitere în anexa I sau, după caz, referitor la conformitatea cu prezentul acord a unei decizii adoptate de Comisie pe baza prezentului acord, părțile contractante se angajează să nu aplice nicio altă metodă de soluționare în afara celor prevăzute în prezentul acord.

ARTICOLUL 15

Procedura în cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare

- (1) În cazul unei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului acord sau a unui act juridic al Uniunii la care se face trimitere în anexa I, părțile contractante se consultă între ele în cadrul Comitetului mixt pentru a găsi o soluție reciproc acceptabilă. În acest scop, se pun la dispoziția Comitetului mixt toate informațiile utile pentru a-i permite să efectueze o examinare detaliată a situației. Comitetul mixt examinează toate posibilitățile care permit menținerea bunei funcționări a prezentului acord.
- (2) În cazul în care Comitetul mixt nu este în măsură să găsească o soluție în legătură cu dificultatea menționată la alineatul (1) în termen de trei luni de la data la care aceasta i-a fost supusă atenției, oricare dintre părțile contractante poate solicita unei instanțe de arbitraj să soluționeze litigiul în conformitate cu normele prevăzute în Protocolul privind instanța de arbitraj.
- (3) În cazul în care litigiul se referă la o chestiune legată de interpretarea sau aplicarea unei dispoziții menționate la articolul 12 alineatul (2) și în cazul în care interpretarea acestei dispoziții este relevantă pentru soluționarea litigiului și necesară pentru a-i permite să se pronunțe, instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la această chestiune.
- În cazul în care litigiul se referă la o chestiune legată de interpretarea sau aplicarea unei dispoziții care intră sub incidența unei excepții de la obligația de aliniere dinamică menționată la articolul 6 alineatul (5) și în cazul în care litigiul nu implică interpretarea sau aplicarea unor noțiuni de drept al Uniunii, instanța de arbitraj soluționează litigiul fără a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(4) În cazul în care instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene în temeiul alineatului (3):

(a) hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene este obligatorie pentru instanța de arbitraj; și

(b) Elveția beneficiază de aceleași drepturi precum statele membre și instituțiile Uniunii și face obiectul aceluiași proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, *mutatis mutandis*.

(5) Fiecare parte contractantă ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cu bună-credință hotărârii instanței de arbitraj. Partea contractantă în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul acord informează cealaltă parte contractantă, prin intermediul Comitetului mixt, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj.

ARTICOLUL 16

Măsuri compensatorii

(1) În cazul în care partea contractantă în legătură cu care instanța de arbitraj a constatat că nu a respectat prezentul acord nu informează cealaltă parte contractantă, într-un termen rezonabil stabilit în conformitate cu articolul IV.2 alineatul (6) din Protocolul privind instanța de arbitraj, cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a se conforma hotărârii instanței de arbitraj sau în cazul în care cealaltă parte contractantă consideră că măsurile comunicate nu sunt conforme cu hotărârea instanței de arbitraj, această din urmă parte contractantă poate adopta măsuri compensatorii proporționale pentru a remedia un potențial dezechilibru. Măsurile compensatorii pot fi adoptate numai în cadrul prezentului acord sau în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 20 alineatul (4) din Acordul dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind participarea Confederației Elvețiene la programele Uniunii, încheiat la [...] la data de [...], denumit în continuare Acordul privind participarea Elveției la programele Uniunii, în ceea ce privește participarea Elveției la programul de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății¹. Partea contractantă care adoptă măsurile compensatorii notifică măsurile compensatorii părții contractante care, potrivit constatării instanței de arbitraj, nu a respectat prezentul acord, iar notificarea oferă precizări cu privire la aceste măsuri. Măsurile compensatorii respective intră în vigoare la trei luni de la data notificării.

¹ Pentru perioada 2021-2027, este vorba despre programul „UE pentru sănătate”, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/522 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a unui program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății („programul «UE pentru sănătate»”) pentru perioada 2021-2027 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 282/2014 (JO L 107, 26.3.2021, p. 1).

(2) În cazul în care, în termen de o lună de la data notificării măsurilor compensatorii avute în vedere, Comitetul mixt nu a luat o decizie de suspendare, de modificare sau de anulare a măsurilor compensatorii respective, oricare dintre părțile contractante poate supune arbitrajului chestiunea proporționalității măsurilor compensatorii respective, în conformitate cu protocolul privind instanța de arbitraj.

(3) Instanța de arbitraj se pronunță în termenele prevăzute la articolul III.8 alineatul (4) din Protocolul privind instanța de arbitraj.

(4) Măsurile compensatorii nu au efect retroactiv. În special, se mențin drepturile și obligațiile deja dobândite de persoanele fizice și operatorii economici înainte ca măsurile compensatorii să intre în vigoare.

ARTICOLUL 17

Cooperarea între jurisdicții

(1) Pentru a promova interpretarea omogenă, Tribunalul Federal al Elveției și Curtea de Justiție a Uniunii Europene convin asupra unui dialog și asupra modalităților acestuia.

(2) Elveția are dreptul de a depune memorii sau observații scrise la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cazul în care o instanță a unui stat membru al Uniunii sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la o chestiune referitoare la interpretarea prezentului acord sau a unei dispoziții a unui act juridic al Uniunii menționat în anexa I în vederea pronunțării unei decizii preliminare.

ARTICOLUL 18

Punerea în aplicare

- (1) Părțile contractante iau toate măsurile necesare, generale sau speciale, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul acord și se abțin de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea pune în pericol realizarea scopului său.
- (2) Părțile contractante iau toate măsurile necesare pentru a garanta rezultatul dorit al actelor juridice ale Uniunii la care se face trimitere în anexa I și se abțin de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor lor.

ARTICOLUL 19

Comitetul mixt

- (1) Prin prezentul acord se instituie un comitet mixt.

Comitetul mixt este constituit din reprezentanți ai părților contractante.

- (2) Comitetul mixt este coprezidat de un reprezentant al Uniunii Europene și de un reprezentant al Elveției.
- (3) Comitetul mixt:
 - (a) asigură buna funcționare și administrarea și aplicarea eficace a prezentului acord;

- (b) poate face schimb de informații și poate fi consultat cu privire la chestiuni legate de prezentul acord și la aspectele financiare conexe;
- (c) oferă un forum de consultare reciprocă și de schimb continuu de informații între părțile contractante, în special în vederea găsirii unei soluții în cazul oricărei dificultăți de interpretare sau de aplicare a prezentului acord sau a unui act juridic al Uniunii la care se face trimitere în anexa I în conformitate cu articolul 15;
- (d) asigură, în cooperare cu Comitetul mixt instituit prin Acordul privind participarea Elveției la programele Uniunii (denumit în continuare „Comitetul mixt privind participarea la programele Uniunii”), buna funcționare și punerea în aplicare eficace a participării Elveției la programul de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății, numai în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul acord; în acest scop, Comitetul mixt informează Comitetul mixt privind participarea la programele Uniunii atunci când:
 - (i) trebuie adoptat un nou protocol la Acordul privind participarea Elveției la programele Uniunii privind programul de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății;
 - (ii) protocolul trebuie modificat ca urmare a modificărilor aduse domeniului de aplicare al prezentului acord;
 - (iii) ordinea de zi a reuniunilor sale include aspecte legate de acest program;
- (e) face recomandări părților contractante cu privire la aspecte care țin de prezentul acord;
- (f) adoptă decizii în cazurile prevăzute de prezentul acord;

- (g) în cazul unei modificări a articolelor 1-6, a articolelor 10-15, a articolului 17 sau a articolului 18 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene [denumit în continuare „Protocolul (nr. 7)”, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comitetul mixt modifică appendicele în consecință și
- (h) exercită orice altă competență care îi este conferită prin prezentul acord.
- (4) Comitetul mixt hotărăște prin consens.

Deciziile sunt obligatorii pentru părțile contractante, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare.

- (5) Comitetul mixt se reunește cel puțin o dată pe an, alternativ la Bruxelles și Berna, cu excepția cazului în care copreședinții decid altfel. Acesta se reunește, de asemenea, la cererea oricăreia dintre părțile contractante. Copreședinții pot conveni ca o reuniune a Comitetului mixt să aibă loc prin videoconferință sau teleconferință.
- (6) Comitetul mixt își adoptă regulamentul de procedură în cadrul primei sale ședințe și îl actualizează după cum este necesar.
- (7) Comitetul mixt poate hotărî înființarea oricărui grup de lucru sau grup de experți care l-ar putea asista în îndeplinirea atribuțiilor sale.

CAPITOLUL 3

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 20

Domeniul de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriului în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și TFUE și în condițiile prevăzute în aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Elveției.

ARTICOLUL 21

Revizuire

- (1) Părțile contractante revizuiesc periodic funcționarea prezentului acord în cadrul Comitetului mixt și pot lua în considerare revizuirea acestuia, în special pentru a îmbunătăți cooperarea dintre ele sau pentru a o extinde la alte aspecte legate de sănătate.
- (2) Având în vedere aceste considerații potențiale, părțile contractante pot iniția negocieri, în conformitate cu procedurile lor interne, în vederea revizuirii acordului.
- (3) Rezultatul oricărei negocieri este supus ratificării sau aprobării de către părțile contractante în conformitate cu procedurile lor interne.

ARTICOLUL 22

Secretul profesional

Reprezentanții, experții și alți agenți ai părților contractante sunt obligați, chiar după încetarea funcțiilor acestora, să nu divulge informațiile obținute în cadrul prezentului acord, care intră sub incidența secretului profesional.

ARTICOLUL 23

Informații clasificate și informații sensibile neclasificate

- (1) Nicio dispoziție din prezentul acord nu se interpretează ca impunând unei părți contractante să pună la dispoziție informații clasificate.
- (2) Informațiile sau materialele clasificate furnizate de părțile contractante sau schimbate între ele în temeiul prezentului acord sunt gestionate și protejate în conformitate cu Acordul dintre Confederația Elvețiană și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul informațiilor clasificate, încheiat la Bruxelles la 28 aprilie 2008, precum și cu orice mecanism de securitate de punere în aplicare a acestuia.
- (3) Comitetul mixt adoptă, prin intermediul unei decizii, instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor sensibile neclasificate care fac obiectul schimbului dintre părțile contractante.

ARTICOLUL 24

Anexe, appendice și protocoale

Anexele, appendicele și protocoalele la prezentul acord fac parte integrantă din acesta.

ARTICOLUL 25

Contribuția financiară

(1) Elveția contribuie la finanțarea activităților agențiilor Uniunii, a sistemelor de informații și a altor activități enumerate la articolul 1 din anexa II la care are acces, în conformitate cu prezentul articol și cu anexa II.

Comitetul mixt poate adopta o decizie de modificare a anexei II.

(2) Uniunea poate suspenda în orice moment participarea Elveției la activitățile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în cazul în care Elveția nu respectă termenul de plată în conformitate cu condițiile de plată prevăzute la articolul 2 din anexa II.

În cazul în care Elveția nu respectă un termen de plată, Uniunea trimite Elveției o scrisoare oficială de atenționare. În cazul în care nu se efectuează plata integrală în termen de 30 de zile de la data primirii respectivei scrisori oficiale de atenționare, Uniunea poate suspenda participarea Elveției la activitatea relevantă.

(3) Contribuția financiară corespunde sumei următoarelor elemente:

(a) o contribuție operațională și

(b) o taxă de participare.

(4) Contribuția financiară ia forma unei contribuții financiare anuale și este scadentă la datele specificate în cererile de fonduri emise de Comisie.

(5) Contribuția operațională se bazează pe o cheie de contribuție definită ca raportul dintre produsul intern brut (denumit în continuare „PIB”) al Elveției la prețurile pieței și PIB-ul Uniunii la prețurile pieței. În acest scop, cifrele privind PIB-ul la prețurile pieței al părților contractante sunt cele mai recente astfel de cifre disponibile la data de 1 ianuarie a anului în care se efectuează plata anuală, astfel cum au fost furnizate de Oficiul pentru Statistică al Uniunii Europene (EUROSTAT), cu respectarea corespunzătoare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind cooperarea în domeniul statisticii, încheiat la Luxemburg la 26 octombrie 2004. În cazul în care acordul respectiv încetează să se aplice, PIB-ul Elveției este cel stabilit pe baza datelor furnizate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

(6) Contribuția operațională pentru fiecare agenție a Uniunii se calculează prin aplicarea cheii de contribuție la bugetul său anual votat înscris în linia (liniile) bugetară(e) relevantă(e) de subvenții a (ale) Uniunii pentru anul în cauză, luând în considerare, pentru fiecare agenție, orice contribuție operațională ajustată, astfel cum este definită la articolul 1 din anexa II. Contribuția operațională pentru sistemele de informații și alte activități se calculează prin aplicarea cheii de contribuție la bugetul relevant al anului în cauză, astfel cum se prevede în documentele de execuție a bugetului (cum ar fi în programele de lucru sau în contracte).

Toate cuantumurile de referință se bazează pe creditele de angajament.

- (7) Taxa anuală de participare este de 4 % din contribuția operațională anuală, calculată în conformitate cu alineatele (5) și (6).
- (8) Comisia furnizează Elveției informații adecvate cu privire la calculul contribuției sale financiare. Informațiile respective se furnizează cu respectarea, în mod corespunzător, a normelor Uniunii în materie de confidențialitate și de protecție a datelor.
- (9) Toate contribuțiile financiare ale Elveției sau toate plățile efectuate de Uniune, precum și calculul sumelor exigibile sau care urmează să fie primite se fac în euro.
- (10) În cazul în care intrarea în vigoare a prezentului acord nu coincide cu începutul unui an calendaristic, contribuția operațională a Elveției pentru anul în cauză face obiectul unor ajustări, în conformitate cu metodologia și condițiile de plată definite la articolul 4 din anexa II.
- (11) Dispozițiile detaliate cu privire la aplicarea prezentului articol sunt stabilite în anexa II.
- (12) La trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord și, ulterior, o dată la trei ani, Comitetul mixt revizuieste condițiile de participare a Elveției, astfel cum sunt definite la articolul 1 din anexa II, și, după caz, le adaptează.

ARTICOLUL 26

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul acord se ratifică sau se aprobă de către părțile contractante în conformitate cu procedurile proprii ale acestora. Fiecare parte contractantă notifică celeilalte părți îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord.
- (2) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la ultima notificare cu privire la instrumentele următoare:
 - (a) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;
 - (b) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor;
 - (c) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
 - (d) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;

- (e) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian;
- (f) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul feroviar și rutier de mărfuri și călători;
- (g) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul feroviar și rutier de mărfuri și călători;
- (h) Protocolul privind ajutoarele de stat la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul feroviar și rutier de mărfuri și călători;
- (i) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole;
- (j) Protocolul instituțional la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (k) Protocolul de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității;
- (l) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană;

- (m) Acordul dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind participarea Confederației Elvețiene la programele Uniunii;
- (n) Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind clauzele și condițiile de participare a Confederației Elvețiene la Agenția Uniunii Europene pentru Programul spațial.

ARTICOLUL 27

Denunțare

- (1) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord prin notificarea celeilalte părți contractante.
- (2) Prezentul acord încetează să mai fie în vigoare la șase luni de la primirea notificării menționate la alineatul (1).
- (3) În cazul în care prezentul acord încetează să mai fie în vigoare, drepturile și obligațiile pe care persoanele fizice și operatorii economici le-au dobândit deja în temeiul prezentului acord înainte de data încetării prezentului acord se mențin. Părțile contractante stabilesc de comun acord ce demersuri urmează să fie întreprinse cu privire la drepturile care sunt în curs de a fi dobândite.

Încheiat la [...], la data de [...], în dublu exemplar, în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare dintre aceste texte fiind în egală măsură autentic.

DREPT CARE, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest sens, au semnat prezentul acord.

[Semnătură (formula următoare, în toate cele 24 de limbi ale UE: „Pentru Uniunea Europeană” și „Pentru Confederația Elvețiană”)]

ACTE JURIDICE ALE UNIUNII
INTEGRATE ÎN CONFORMITATE CU
ARTICOLUL 6 DIN ACORD

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în adaptările tehnice, drepturile și obligațiile prevăzute în actele juridice ale Uniunii integrate în prezenta anexă pentru statele membre ale Uniunii se interpretează ca fiind prevăzute pentru Elveția. Aplicarea acestor dispoziții se efectuează cu respectarea deplină a dispozițiilor instituționale prevăzute în capitolul 2 din acord.

Amenințări transfrontaliere grave pentru sănătate

- (1) 32022 R 2371 Regulamentul (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 1082/2013/UE (JO UE L 314, 6.12.2022, p. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2371/oj>).

În sensul prezentului acord, dispozițiile Regulamentului (UE) 2022/2371 se citesc cu următoarele adaptări:

- (a) Elveția participă pe deplin la Comitetul pentru securitate sanitară și are aceleași drepturi și obligații precum statele membre ale Uniunii, cu excepția dreptului de vot;

- (b) Elveția utilizează cu drepturi depline sistemul de alertă precoce și răspuns rapid (SAPR) instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2371;
- (c) Elveția va utiliza definiția de la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2022/2371 numai pentru punerea în aplicare a prezentului acord;
- (d) Elveția prezintă rapoartele menționate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2371 potrivit aceluiași calendar impus statelor membre ale Uniunii în temeiul articolului respectiv, dar în niciun caz mai devreme de un an de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Elveția transmite raportul prin intermediul SAPR;
- (e) la articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2022/2371, cuvintele „în cazul în care intră în categoria informațiilor clasificate ale Uniunii Europene” se elimină. A doua teză se interpretează, în ceea ce privește Elveția, astfel: „[r]eglementările naționale respective în materie de securitate oferă un grad de protecție a informațiilor clasificate în conformitate cu Acordul dintre Confederația Elvețiană și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul informațiilor clasificate și mecanismele de securitate ale acestuia”;
- (f) în sensul prezentului acord, participarea la procedura de achiziții publice comune menționată la articolul 12 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2022/2371 este deschisă, de asemenea, Elveției;
- (g) articolul 12 alineatul (4) literele (a), (b), (c), (e) și (f) din Regulamentul (UE) 2022/2371 nu se aplică Elveției;

- (h) competența Elveției de a recunoaște și de a pune capăt urgențelor de sănătate publică la nivel național nu este afectată de articolul 23 din Regulamentul (UE) 2022/2371;
 - (i) articolul 25 literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2022/2371 nu se aplică Elveției;
 - (j) la articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2371, trimiterea la Regulamentul (UE) 2016/679 și la Directiva 2002/58/CE se interpretează, în ceea ce privește Elveția, ca trimitere la legislația națională relevantă.
- (2) 32023 R 1808 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1808 al Comisiei din 21 septembrie 2023 de stabilire a modelului pentru furnizarea informațiilor referitoare la planificarea prevenirii, pregătirii și răspunsului în caz de amenințări transfrontaliere grave la adresa sănătății în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului (JO UE L 234, 22.9.2023, p. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1808/oj).
- (3) 32024 R 0892 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/892 al Comisiei din 22 martie 2024 de desemnare a laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene pentru anumite domenii specifice de sănătate publică (JO UE L, 2024/892, 25.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/892/oj).
- (4) 32024 R 1232 Regulamentul delegat (UE) 2024/1232 al Comisiei din 5 martie 2024 de completare a Regulamentului (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește evaluările stadiului punerii în aplicare a planurilor naționale de prevenire, pregătire și răspuns și ale relației acestora cu planul de prevenire, pregătire și răspuns al Uniunii (JO UE L, 2024/1232, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1232/oj).

- (5) 32024 R 2959 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2959 al Comisiei din 29 noiembrie 2024 de desemnare a laboratoarelor de referință ale Uniunii Europene pentru sănătatea publică privind bacteriile cu transmitere prin alimente și apă, helminții și protozoarele cu transmitere prin alimente, apă și vectori, precum și virusurile cu transmitere prin alimente și apă (JO UE L, 2024/2959, 2.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2959/oj).
- (6) 32018 D 0945 Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/945 a Comisiei din 22 iunie 2018 privind bolile transmisibile și problemele de sănătate speciale conexe care trebuie să facă obiectul supravegherii epidemiologice, precum și definițiile de caz relevante (JO UE L 170, 6.7.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/945/oj).
- (7) 32017 D 0253 Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/253 a Comisiei din 13 februarie 2017 de stabilire a procedurilor de notificare a alertelor în cadrul sistemului de alertă precoce și răspuns rapid instituit în legătură cu amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și a procedurilor de schimb de informații, consultare și coordonare a răspunsurilor la astfel de amenințări în temeiul Deciziei nr. 1082/2013/UE (JO UE L 37, 14.2.2017, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/253/oj), astfel cum a fost modificată prin:
- 32021 D 0858 Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/858 a Comisiei din 27 mai 2021 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/253 în ceea ce privește alertele declanșate de amenințări transfrontaliere grave pentru sănătate și în vederea depistării contactilor pasagerilor identificați prin formulare de localizare a pasagerilor (JO UE L 188, 28.5.2021, p. 106, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/858/oj);

- 32021 D 1212 Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/1212 a Comisiei din 22 iulie 2021 de modificare a Deciziei (UE) 2017/253 în ceea ce privește alertele declanșate de amenințări transfrontaliere grave pentru sănătate și în vederea depistării contactilor persoanelor expuse identificate în contextul completării formularelor de localizare a pasagerilor (JO UE L 263, 23.7.2021, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1212/oj).

CENTRUL EUROPEAN DE PREVENIRE ȘI CONTROL AL BOLILOR

- (8) 32004 R 0851 Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru european de prevenire și control al bolilor (JO UE L 142, 30.4.2004, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/851/oj>), astfel cum a fost modificat prin:

- 32022 R 2370 Regulamentul (UE) 2022/2370 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 851/2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor (JO UE L 314, 6.12.2022, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2370/oj>).

În sensul prezentului acord, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 851/2004 se citesc cu următoarele adaptări:

- (a) Elveția participă la centru;
- (b) Elveția contribuie financiar la activitățile centrului în conformitate cu articolul 25 din acord;

- (c) Elveția participă pe deplin în consiliul de administrație al centrului și are aceleași drepturi și obligații precum statele membre ale Uniunii, cu excepția dreptului de vot;
- (d) Elveția participă pe deplin la forumul consultativ al centrului și are aceleași drepturi și obligații precum statele membre ale Uniunii;
- (e) Elveția acordă centrului și personalului acestuia, în cadrul funcțiilor lor oficiale la nivelul agenției, privilegiile și imunitățile prevăzute în appendice, care se întemeiază pe articolele 1-6, 10-15, 17 și 18 din Protocolul (nr. 7). Trimiterile la articolele corespunzătoare din protocolul respectiv sunt indicate între paranteze pentru informare.
- (f) prin derogare de la articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene [prevăzut în Regulamentul nr. 31 (CEE), Regulamentul nr. 11 (CEE) de stabilire a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385), inclusiv orice modificări ulterioare], dacă decide astfel, centrul poate să angajeze prin contract resortisanți elvețieni care se bucură pe deplin de drepturile lor cetățenești. Centrul poate accepta detașarea de experți de către Elveția;
- (g) Elveția participă pe deplin la rețelele exploatate de centru și are aceleași drepturi și obligații precum statele membre ale Uniunii;

- (h) la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 851/2004, cuvintele „cu ajutorul și” se adaugă după expresia „de la caz la caz”;
- (i) la articolul 20a din Regulamentul (CE) nr. 851/2004, trimiterea la Regulamentul (UE) 2016/679 și la Directiva 2002/58/CE se interpretează, în ceea ce privește Elveția, ca trimitere la legislația națională relevantă.

PRIVIND PRIVILEGIILE ȘI IMUNITĂȚILE

ARTICOLUL 1

[care corespunde articolului 1 din Protocolul (nr. 7)]

Spațiile și clădirile agenției sunt inviolabile. Acestea sunt exceptate de la percheziție, rechiziție, confiscare sau expropriere. Patrimoniul și activele agenției nu pot face obiectul niciunei măsuri administrative sau judiciare de constrângere fără autorizație din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 2

[care corespunde articolului 2 din Protocolul (nr. 7)]

Arhivele agenției sunt inviolabile.

ARTICOLUL 3

[care corespunde articolelor 3 și 4 din Protocolul (nr. 7)]

- (1) Agenția, activele, veniturile și alte bunuri ale acesteia sunt scutite de orice impozit direct.

- (2) Bunurile și serviciile exportate agenției pentru uzul său oficial din Elveția sau furnizate agenției în Elveția nu fac obiectul niciunor taxe și niciunor impozite indirecte.
- (3) Se acordă scutirea de TVA în cazul în care prețul efectiv de achiziție a bunurilor și serviciilor menționate în factură sau în documentul corespunzător se ridică la cel puțin o sută de franci elvețieni (inclusiv taxele). Agenția este scutită de orice taxă vamală, interdicție și restricție la importul și exportul articolelor destinate uzului său oficial; articolele astfel importate nu vor fi cedate cu titlu oneros sau gratuit în Elveția decât în condiții permise de guvernul Elveției.
- (4) Scutirea de TVA, de accize și de orice alte impozite indirecte se acordă la prezentarea de către furnizorul de bunuri sau servicii a formularelor elvețiene prevăzute în acest scop.
- (5) Nu se acordă nicio scutire cu privire la impozitele, taxele și impunerile care nu constituie decât simpla remunerare a serviciilor de utilitate publică.

ARTICOLUL 4

[care corespunde articolului 5 din Protocolul (nr. 7)]

Pentru comunicările sale oficiale și transmiterea tuturor documentelor sale, agenția beneficiază, în Elveția, de regimul acordat de către statul respectiv misiunilor diplomatice.

Correspondența oficială, precum și celelalte comunicări oficiale ale agenției nu pot fi cenzurate.

ARTICOLUL 5

[care corespunde articolului 6 din Protocolul (nr. 7)]

Permisele de liberă trecere ale Uniunii eliberate membrilor și agenților agenției sunt recunoscute cu titlu valabil de liberă circulație pe teritoriul Elveției. Aceste permise de liberă trecere se eliberează funcționarilor și altor agenți în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor Uniunii și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii [Regulamentul nr. 31 (CEE), Regulamentul nr. 11 (CEE) de stabilire a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385), cu modificările ulterioare].

ARTICOLUL 6

[care corespunde articolului 10 din Protocolul (nr. 7)]

Reprezentanții statelor membre ale Uniunii care participă la lucrările agenției, consilierii acestora și experții tehnici beneficiază, cu ocazia exercitării funcțiilor lor și pe perioada călătoriei spre locul de desfășurare a reuniunii din Elveția și retur, de privilegiile, imunitățile și facilitățile obișnuite.

ARTICOLUL 7

[care corespunde articolului 11 din Protocolul (nr. 7)]

Pe teritoriul Elveției și indiferent de cetățenia lor, funcționarii și ceilalți agenți ai agenției:

- (a) beneficiază de imunitate de jurisdicție pentru actele îndeplinite de aceștia, inclusiv afirmațiile scrise sau verbale, în calitatea lor oficială, sub rezerva aplicării dispozițiilor din tratatele care reglementează, pe de o parte, răspunderea funcționarilor și a altor agenți față de Uniune și, pe de altă parte, competența Curții de Justiție a Uniunii Europene de a decide asupra litigiilor dintre Uniune și funcționarii, respectiv alți agenți ai Uniunii. Aceștia beneficiază de imunitate și după încetarea funcțiilor lor;
- (b) nu sunt supuși, nici ei și nici soții/soțiile sau membrii de familie aflați în întreținerea lor, dispozițiilor privind limitarea imigrației și formalităților de înregistrare pentru străini;
- (c) beneficiază, cu privire la reglementările monetare sau de schimb valutar, de facilitățile recunoscute în mod obișnuit funcționarilor organizațiilor internaționale;
- (d) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale cu ocazia numirii în funcție în Elveția și de dreptul de a-și reexporta, fără taxe vamale, mobilierul și bunurile personale la încheierea misiunii în statul menționat, sub rezerva, în ambele situații, a condițiilor considerate necesare de către guvernul Elveției;

- (e) beneficiază de dreptul de a importa, fără taxe vamale, automobilul personal, achiziționat fie în statul unde au avut ultima reședință, fie în statul lor de origine, în condițiile pieței interne din statul respectiv și de a-l reexporta, fără taxe vamale, sub rezerva, în ambele situații, a condițiilor considerate necesare de către guvernul Elveției.

ARTICOLUL 8

[care corespunde articolului 12 din Protocolul (nr. 7)]

În condițiile și în conformitate cu procedura prevăzută de dreptul Uniunii, indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de agenție funcționarilor și altor agenți ai agenției sunt impozitate de Uniune.

Sunt scutite de impozitele elvețiene federale, cantonale și comunale indemnizațiile, salariile și retribuițiile plătite de agenție propriilor funcționari și agenți.

ARTICOLUL 9

[care corespunde articolului 13 din Protocolul (nr. 7)]

În vederea aplicării impozitelor pe venituri și pe moștenire conform drepturilor de succesiune, precum și a convențiilor de evitare a dublei impuneri încheiate între Elveția și statele membre ale Uniunii, funcționarii și alți agenți ai agenției care, din motive exclusiv legate de exercitarea funcțiilor lor în serviciul agenției, își stabilesc reședința fiscală pe teritoriul Elveției la data intrării în serviciul agenției sunt considerați, atât în Elveția, cât și în țara de domiciliu fiscal, ca și cum și-ar fi păstrat domiciliul în această din urmă țară, dacă aceasta este un stat membru al Uniunii. Această dispoziție se aplică de asemenea soțului/soției, în măsura în care acesta/aceasta nu desfășoară activități profesionale proprii, precum și copiilor aflați în întreținerea și în grija persoanelor prevăzute la prezentul articol.

Bunurile mobile aparținând persoanelor prevăzute la primul paragraf și situate în Elveția sunt scutite de la impozitul pe succesiuni în Elveția; pentru stabilirea acestui impozit, bunurile mobile se consideră ca aflându-se în statul de domiciliu fiscal, sub rezerva drepturilor statelor terțe și a aplicării eventuale a dispozițiilor și convențiilor internaționale referitoare la dubla impunere.

Domiciliile dobândite numai în scopul exercitării de funcții în serviciul altor organizații internaționale nu sunt avute în vedere în aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

ARTICOLUL 10

[care corespunde articolului 14 din Protocolul (nr. 7)]

Dreptul Uniunii stabilește regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii.

Funcționarii și alți agenți ai agenției nu sunt obligați, prin urmare, să fie membri ai sistemului de securitate socială din Elveția, cu condiția să fie deja acoperiți de regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii. Membrii de familie ai angajaților agenției care fac parte din gospodăria acestora sunt acoperiți de regimul prestațiilor sociale aplicabile funcționarilor și altor agenți ai Uniunii, cu condiția să nu fie angajați de un alt angajator decât agenția și cu condiția să nu beneficieze de prestații sociale dintr-un stat membru al Uniunii sau din Elveția.

ARTICOLUL 11

[care corespunde articolului 15 din Protocolul (nr. 7)]

Dreptul Uniunii stabilește categoriile de funcționari și alți agenți ai agenției cărora li se aplică, total sau parțial, dispozițiile articolelor 7, 8 și 9.

Numele, pozițiile și adresele funcționarilor și ale altor agenți care fac parte din aceste categorii sunt comunicate periodic Elveției.

ARTICOLUL 12

[care corespunde articolului 17 din Protocolul (nr. 7)]

Privilegiile, imunitățile și facilitățile sunt acordate funcționarilor și altor agenți ai agenției exclusiv în interesul acesteia din urmă.

Agenția are libertatea de a ridica imunitatea acordată unui funcționar sau altor agenți în toate cazurile în care apreciază că ridicarea acestei imunități nu contravine intereselor agenției.

ARTICOLUL 13

[care corespunde articolului 18 din Protocolul (nr. 7)]

În aplicarea prezentului apendice, agenția cooperează cu autoritățile responsabile ale Elveției sau ale statelor membre ale Uniunii interesate.

PRIVIND APLICAREA
ARTICOLULUI 25 DIN ACORD

ARTICOLUL 1

Lista activităților agențiilor Uniunii,
a sistemelor de informații și a altor activități
la care Elveția urmează să contribuie financiar

Elveția contribuie financiar la

(a) agenții:

- Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 851/2004 (JO UE L 142, 30.4.2004, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/851/oj>), astfel cum se aplică în conformitate cu anexa I;

(b) sisteme de informații:

- sistemul de alertă precoce și răspuns rapid (SAPR), instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2371 (JO UE L 314, 6.12.2022, p. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2371/oj>), astfel cum se aplică în conformitate cu anexa I, cu excepția cazului în care contribuția Elveției la sistemul de informații respectiv este deja acoperită integral de contribuția Elveției la centru și la programul de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății;

(c) alte activități:

- niciuna;

ARTICOLUL 2

Condiții de plată

(1) Plățile datorate în temeiul articolului 25 din acord se efectuează în conformitate cu prezentul articol.

(2) La emiterea cererii de fonduri pentru exercițiul financiar, Comisia comunică Elveției următoarele informații:

(a) quantumul contribuției operaționale și

(b) quantumul taxei de participare.

- (3) Comisia comunică Elveției, cât mai curând posibil și cel târziu la data de 16 aprilie a fiecărui exercițiu financiar, următoarele informații referitoare la participarea Elveției:
- (a) cuantumurile creditelor de angajament din bugetul anual votat al Uniunii înscrise pe linia (liniile) relevantă (relevante) de subvenții a (ale) bugetului Uniunii pentru anul în cauză pentru fiecare agenție a Uniunii, luând în considerare, pentru fiecare agenție, orice contribuție operațională ajustată, astfel cum este definită la articolul 1, precum și cuantumurile creditelor de angajament aferente bugetului votat al Uniunii pentru anul în cauză pentru bugetul relevant al sistemelor de informații și al altor activități, referitoare la participarea Elveției în conformitate cu articolul 1;
 - (b) cuantumul taxei de participare menționate la articolul 25 alineatul (7) din acord și
 - (c) în ceea ce privește agențiile, în anul $N + 1$, cuantumurile angajamentelor bugetare asumate din creditele de angajament autorizate în anul N pe linia (liniile) bugetară (bugetare) relevantă (relevante) de subvenții a (ale) Uniunii în raport cu bugetul anual al Uniunii înscris pe linia (liniile) relevantă (relevante) de subvenții a (ale) Uniunii pentru anul N .
- (4) Pe baza proiectului său de buget, Comisia furnizează o estimare a informațiilor menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) cât mai rapid posibil și cel târziu până la data de 1 septembrie a exercițiului financiar.
- (5) Comisia adresează Elveției, cel târziu la 16 aprilie și, dacă acest lucru se aplică agenției, sistemului de informații sau unei alte activități relevante, cel mai devreme la 22 octombrie și cel târziu la 31 octombrie a fiecărui exercițiu financiar, o cerere de fonduri care corespunde contribuției Elveției în temeiul prezentului acord pentru fiecare dintre agențiile, sistemele de informații și alte activități la care participă Elveția.

(6) Cererea (cererile) de fonduri menționată (menționate) la alineatul (5) este (sunt) structurată (structurate) în tranșe după cum urmează:

- (a) prima tranșă a fiecărui an, în legătură cu cererea de fonduri care urmează să fie lansată până la 16 aprilie, corespunde unei sume de până la echivalentul estimării contribuției financiare anuale pentru agenția, sistemul de informații sau o altă activitate în cauză menționată la alineatul (4);

Elveția plătește suma indicată în această cerere de fonduri în termen de cel mult 60 de zile de la lansarea cererii de fonduri.

- (b) în cazurile aplicabile, a doua tranșă a anului, în legătură cu cererea de fonduri care urmează să fie lansată cel mai devreme la 22 octombrie și cel târziu la 31 octombrie, corespunde diferenței dintre cuantumul menționat la alineatul (4) și cuantumul menționat la alineatul (5), în cazul în care cuantumul menționat la alineatul (5) este mai mare.

Elveția plătește suma indicată în această cerere de fonduri cel târziu la 21 decembrie.

Pentru fiecare cerere de fonduri, Elveția poate efectua plăți separate pentru fiecare agenție, sistem de informații sau altă activitate.

- (7) În primul an de punere în aplicare a prezentului acord, Comisia emite o cerere de fonduri unică, în termen de 90 de zile de la data semnării prezentului acord.

Elveția plătește suma indicată în cererea de fonduri în termen de cel mult 60 de zile de la lansarea cererii de fonduri.

(8) Orice întârziere în plata contribuției financiare duce la plata de către Elveția a unei dobânzi penalizatoare care se aplică sumei restante la scadență, până în ziua în care respectiva sumă restantă este plătită integral.

Rata dobânzii pentru creanțele neplătite la scadență este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, în vigoare în prima zi a lunii de scadență, sau 0 %, alegându-se cea mai mare dintre cele două rate, plus 3,5 puncte procentuale.

ARTICOLUL 3

Ajustarea contribuției financiare a Elveției la agențiile Uniunii în funcție de punerea în aplicare

Ajustarea contribuției financiare a Elveției la agențiile Uniunii se efectuează în anul $N + 1$, în care contribuția operațională inițială se ajustează în sens ascendent sau descendent cu diferența dintre contribuția operațională inițială și o contribuție ajustată calculată prin aplicarea cheii de contribuție pentru anul N la cuantumul angajamentelor bugetare asumate din creditele de angajament autorizate în anul N în cadrul liniei (liniilor) bugetare de subvenții relevante a (ale) Uniunii. Dacă este cazul, diferența ia în considerare, pentru fiecare agenție, contribuția operațională ajustată în funcție de procentaj, astfel cum este definită la articolul 1.

ARTICOLUL 4

Dispoziții tranzitorii

În cazul în care data intrării în vigoare a prezentului acord nu este 1 ianuarie, prezentul articol se aplică prin derogare de la articolul 2.

Pentru primul an de punere în aplicare a prezentului acord, în ceea ce privește contribuția operațională datorată pentru anul în cauză aplicabilă agenției, sistemului de informații sau altei activități relevante, astfel cum se stabilește în conformitate cu articolul 25 din acord și cu articolele 1-3 din prezenta anexă, contribuția operațională se reduce *pro rata temporis* prin înmulțirea cuantumului contribuției operaționale anuale datorate cu raportul dintre:

- (a) numărul de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului acord până la data de 31 decembrie a anului în cauză și
- (b) numărul total de zile calendaristice ale anului în cauză.

PROTOCOLUL
PRIVIND INSTANȚA DE ARBITRAJ

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII PRELIMINARE

ARTICOLUL I.1

Domeniu de aplicare

În cazul în care una dintre părțile contractante (denumite în continuare „părțile”) supune un litigiu arbitrajului în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) sau cu articolul 16 alineatul (2) din acord, se aplică regulile stabilite în prezentul protocol.

ARTICOLUL I.2

Grefă și servicii de secretariat

Biroul Internațional al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (denumit în continuare „Biroul Internațional”) îndeplinește funcțiile de grefă și asigură serviciile de secretariat necesare.

ARTICOLUL I.3

Notificări și calcularea termenelor

- (1) Notificările, inclusiv comunicările sau propunerile, pot fi transmise prin orice mijloc de comunicare care certifică sau permite certificarea transmiterii lor.
- (2) Astfel de notificări pot fi transmise pe cale electronică numai în cazul în care o adresă a fost desemnată sau autorizată de către o parte în mod specific în acest scop.
- (3) Astfel de notificări către părți se transmit, în cazul Elveției, Diviziei pentru Europa a Elveției din cadrul Departamentului Federal al Afacerilor Externe și, în cazul Uniunii, Serviciului Juridic al Comisiei.
- (4) Orice termen prevăzut de prezentul protocol începe să curgă din ziua următoare datei la care are loc un eveniment sau o acțiune. Dacă ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu o zi nelucrătoare a instituțiilor Uniunii sau a Guvernului Elveției, termenul de transmitere a documentului se încheie în ziua lucrătoare imediat următoare. Zilele nelucrătoare care se încadrează în acest termen se includ în calcul.

ARTICOLUL I.4

Notificarea arbitrajului

- (1) Partea care ia inițiativa de a recurge la arbitraj („reclamantul”) transmite celeilalte părți („pârâtul”) și Biroului Internațional o notificare a cererii de arbitraj.

- (2) Procedurile de arbitraj se consideră ca începând în ziua următoare celei în care pârâtul primește notificarea cererii de arbitraj.
- (3) Notificarea cererii de arbitraj include următoarele informații:
- (a) cererea de înaintare a litigiului spre arbitraj;
 - (b) numele și datele de contact ale părților;
 - (c) numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) reclamantului;
 - (d) temeiul juridic al procedurii [articolul 15 alineatul (2) sau articolul 16 alineatul (2) din acord] și:
 - (i) în cazurile menționate la articolul 15 alineatul (2) din acord, chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din acord și
 - (ii) în cazurile menționate la articolul 16 alineatul (2) din acord, hotărârea instanței de arbitraj, orice măsuri de punere în aplicare menționate la articolul 15 alineatul (5) din acord și măsurile compensatorii contestate;
 - (e) indicarea oricărei norme care se află la originea litigiului sau care are legătură cu acesta;
 - (f) o scurtă descriere a litigiului; și
 - (g) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.

(4) În cazurile menționate la articolul 15 alineatul (3) din acord, notificarea cererii de arbitraj poate conține, de asemenea, informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(5) Constituirea instanței de arbitraj nu este împiedicată de eventuale afirmații privind caracterul suficient al notificării cererii de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

ARTICOLUL I.5

Răspunsul la notificarea cererii de arbitraj

(1) În termen de 60 de zile de la primirea notificării cererii de arbitraj, pârâtul transmite reclamantului și Biroului Internațional un răspuns la notificarea cererii de arbitraj, care include următoarele informații:

- (a) numele și datele de contact ale părților;
- (b) numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) pârâtului;
- (c) un răspuns la informațiile furnizate în notificarea cererii de arbitraj în conformitate cu articolul I.4 alineatul (3) literele (d)-(f) și
- (d) desemnarea unui arbitru sau, în cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, desemnarea a doi arbitri.

(2) În cazurile menționate la articolul 15 alineatul (3) din acord, răspunsul la notificarea cererii de arbitraj poate conține, de asemenea, un răspuns la informațiile furnizate în notificarea cererii de arbitraj în conformitate cu articolul I.4 alineatul (4) din prezentul protocol și informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Constituirea unei instanțe de arbitraj nu este împiedicată de lipsa unui răspuns sau de un răspuns incomplet sau tardiv din partea pârâtului la notificarea cererii de arbitraj. Litigiul este soluționat definitiv de instanța de arbitraj.

(4) În cazul în care pârâtul solicită ca instanța de arbitraj să fie formată din cinci arbitri în răspunsul său la notificarea cererii de arbitraj, reclamantul desemnează un arbitru suplimentar în termen de 30 de zile de la primirea răspunsului la notificarea cererii de arbitraj.

ARTICOLUL I.6

Reprezentare și asistență

(1) Părțile sunt reprezentate în fața instanței de arbitraj de unul sau mai mulți agenți. Agenții pot fi asistați de consilieri sau de avocați.

(2) Orice modificare adusă în ceea ce privește agenții sau adresele acestora se notifică celeilalte părți, Biroului Internațional și instanței de arbitraj. Instanța de arbitraj poate, în orice moment, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să solicite dovezi privind competențele conferite agenților părților.

CAPITOLUL II

COMPONENȚA INSTANȚEI DE ARBITRAJ

ARTICOLUL II.1

Numărul arbitrilor

Instanța de arbitraj este formată din trei arbitri. În cazul în care reclamantul, în notificarea cererii sale de arbitraj, sau pârâtul, în răspunsul său la notificarea cererii de arbitraj, solicită acest lucru, instanța de arbitraj este formată din cinci arbitri.

ARTICOLUL II.2

Numirea arbitrilor

- (1) În cazul în care urmează să fie numiți trei arbitri, fiecare dintre părți desemnează unul dintre ei. Cei doi arbitri numiți de părți aleg al treilea arbitru, care este președintele instanței de arbitraj.
- (2) În cazul în care urmează să fie numiți cinci arbitri, fiecare dintre părți desemnează doi dintre ei. Cei patru arbitri numiți de părți aleg al cincilea arbitru, care este președintele instanței de arbitraj.

(3) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la desemnarea ultimului arbitru numit de părți, arbitrii nu ajung la un acord cu privire la alegerea președintelui instanței de arbitraj, președintele este numit de secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj.

(4) Pentru a contribui la alegerea arbitrilor care urmează să formeze instanța de arbitraj, se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă orientativă de persoane care dețin calificările menționate la alineatul 6, care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile legate de piața internă la care participă Elveția, precum și prezentului acord, Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole, încheiat la Luxemburg la 21 iunie 1999 (denumit în continuare „Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole”) și Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind contribuția financiară regulată a Elveției la reducerea disparităților economice și sociale din Uniunea Europeană, încheiat la [...] la data de [...] (denumit în continuare „Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției”). Comitetul mixt adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul prezentului acord.

(5) În cazul în care o parte nu desemnează un arbitru, secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj numește arbitrul respectiv de pe lista menționată la alineatul (4). În lipsa unei astfel de liste, arbitrul este numit prin tragere la sorți de către secretarul general al Curții Permanente de Arbitraj dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de una dintre părți sau de ambele părți în sensul alineatului (4).

(6) Persoanele care formează instanța de arbitraj sunt persoane cu înaltă calificare, cu sau fără legături cu părțile, care oferă garanții de independență și de lipsă a conflictelor de interese și au o vastă experiență. În special, acestea trebuie să dețină competențe demonstrate în drept și în domeniile reglementate de prezentul acord, să nu primească instrucțiuni de la niciuna dintre părți, să își exercite funcțiile în nume propriu și să nu accepte instrucțiuni de la nicio organizație sau administrație publică în legătură cu aspecte legate de litigiu. Președintele instanței de arbitraj trebuie să aibă, de asemenea, experiență în procedurile de soluționare a litigiilor.

ARTICOLUL II.3

Declarațiile arbitrilor

- (1) Atunci când o persoană este avută în vedere pentru numirea în calitate de arbitru, aceasta semnalează toate circumstanțele care pot da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa. De la numire și pe parcursul întregii proceduri de arbitraj, arbitrul semnalează aceste circumstanțe părților și celorlalți arbitri fără întârziere, în cazul în care nu a făcut deja acest lucru.
- (2) Orice arbitru poate fi revocat în cazul în care există circumstanțe care ar putea da naștere unor îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea sau independența sa.
- (3) O parte poate solicita revocarea unui arbitru pe care l-a numit numai pentru un motiv care i se aduce la cunoștință după numirea respectivă.

(4) În cazul în care un arbitru nu acționează sau se află, *de jure* sau *de facto*, în imposibilitatea de a îndeplini rolul care îi revine, se aplică procedura de revocare a arbitrilor prevăzută la articolul II.4.

ARTICOLUL II.4

Revocarea arbitrilor

(1) Orice parte care dorește să revoce un arbitru depune o cerere de revocare în termen de 30 de zile de la data la care i s-a notificat numirea arbitrului respectiv sau în termen de 30 de zile de la data la care a luat cunoștință de circumstanțele menționate la articolul II.3.

(2) Cererea de revocare se transmite celeilalte părți, arbitrului revocat, celorlalți arbitri și Biroului Internațional. Aceasta precizează motivele care stau la baza cererii de revocare.

(3) În cazul în care s-a formulat o cerere de revocare, cealaltă parte poate accepta cererea de revocare. Arbitrul în cauză poate, la rândul său, să se retragă din procedură. Acceptarea sau retragerea din procedură nu presupune recunoașterea motivelor care stau la baza cererii de revocare.

(4) În cazul în care, în termen de 15 zile de la data notificării cererii de revocare, cealaltă parte nu acceptă cererea de revocare sau arbitrul în cauză nu se retrage din procedură, partea care solicită revocarea poate solicita secretarului general al Curții Permanente de Arbitraj să ia o decizie cu privire la revocare.

(5) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, decizia menționată la alineatul (4) indică motivele pe care se întemeiază.

ARTICOLUL II.5

Înlocuirea unui arbitru

(1) Sub rezerva alineatului (2) de la prezentul articol, în cazul în care este necesară înlocuirea unui arbitru în cursul procedurii de arbitraj, se numește sau se alege un înlocuitor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul II.2 aplicabilă numirii sau alegerii arbitrului care urmează să fie înlocuit. Această procedură se aplică chiar dacă una dintre părți nu și-a exercitat dreptul de a numi arbitrul care urmează să fie înlocuit sau de a participa la numirea acestuia.

(2) În cazul înlocuirii unui arbitru, procedura se reia în etapa în care arbitrul înlocuit și-a încetat exercitarea funcțiilor, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel.

ARTICOLUL II.6

Exonerarea de răspundere

Cu excepția cazurilor de abatere săvârșită cu intenție sau de neglijență gravă, părțile renunță, în măsura maximă permisă de legislația aplicabilă, la orice acțiune împotriva arbitrilor care vizează orice act sau omisiune legată de arbitraj.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ARBITRAJ

ARTICOLUL III.1

Dispoziții generale

- (1) Data constituirii instanței de arbitraj este data la care ultimul arbitru a acceptat numirea sa.
- (2) Instanța de arbitraj se asigură că părțile sunt tratate în mod egal și că, într-un stadiu adecvat al procedurii, fiecare dintre acestea are suficiente posibilități de a-și exercita drepturile și de a-și prezenta cauza. Instanța de arbitraj desfășoară procedura astfel încât să evite întârzierile și cheltuielile inutile și să asigure soluționarea litigiului dintre părți.
- (3) Se organizează o audiere, cu excepția cazului în care instanța de arbitraj decide altfel, după audierea părților.
- (4) Atunci când o parte transmite o comunicare instanței de arbitraj, aceasta face acest lucru prin intermediul Biroului Internațional și transmite o copie celeilalte părți în același timp. Biroul Internațional transmite fiecăruia dintre arbitri o copie a acestei comunicări.

ARTICOLUL III.2

Locul arbitrajului

Locul arbitrajului este Haga. În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, instanța de arbitraj se poate întruni în orice alt loc pe care îl consideră adecvat pentru deliberări.

ARTICOLUL III.3

Limba

- (1) Limbile de procedură sunt limba franceză și limba engleză.
- (2) Instanța de arbitraj poate dispune ca toate documentele care însoțesc cererea introductivă sau memoriul în apărare, precum și toate celelalte documente prezentate în cursul procedurii în limba lor originală să fie însoțite de o traducere în una dintre limbile de procedură.

ARTICOLUL III.4

Cererile introductive

(1) Reclamantul transmite cererea introductivă în scris pârâtului și instanței prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Reclamantul poate decide să considere că notificarea cererii sale de arbitraj menționată la articolul I.4 reprezintă cererea introductivă, cu condiția ca aceasta să îndeplinească, de asemenea, condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

(2) Cererea introductivă cuprinde următoarele informații:

(a) informațiile prevăzute la articolul I.4 alineatul (3) literele (b)-(f);

(b) o expunere a faptelor prezentată în susținerea cererii și

(c) argumentele juridice invocate în susținerea cererii.

(3) Cererea introductivă este însoțită, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de reclamant sau ar trebui să facă trimitere la acestea. În cazurile menționate la articolul 15 alineatul (3) din acord, cererea introductivă conține, de asemenea, în măsura posibilului, informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL III.5

Memoriul în apărare

(1) Pârâtul transmite memoriul în apărare în scris reclamantului și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, în termenul stabilit de instanța de arbitraj. Pârâtul poate decide să considere că răspunsul la notificarea cererii de arbitraj menționat la articolul I.5 reprezintă un memoriu în apărare, cu condiția ca răspunsul la notificarea cererii de arbitraj să îndeplinească și condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Memoriul în apărare răspunde punctelor din cererea introductivă indicate în conformitate cu articolul III.4 alineatul (2) literele (a)-(c) din prezentul protocol. Acesta este însoțit, în măsura posibilului, de orice documente și alte mijloace de probă menționate de pârât sau ar trebui să facă trimitere la acestea. În cazurile menționate la articolul 15 alineatul (3) din acord, memoriul în apărare conține, de asemenea, în măsura posibilului, informații privind necesitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) În memoriul în apărare sau într-o etapă ulterioară a procedurii de arbitraj, în cazul în care instanța de arbitraj decide că o întârziere este justificată de circumstanțe, pârâtul poate formula o cerere reconvențională, cu condiția ca instanța de arbitraj să fie competentă în privința acesteia.

(4) Articolul III.4 alineatele (2) și (3) se aplică unei cereri reconvenționale.

ARTICOLUL III.6

Competența arbitrală

- (1) Instanța de arbitraj hotărăște dacă este competentă în temeiul articolului 15 alineatul (2) sau al articolului 16 alineatul (2) din acord.
- (2) În cazurile menționate la articolul 15 alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj este abilitată să examineze chestiunea care a cauzat litigiul, astfel cum a fost înscrisă oficial, în vederea soluționării, pe ordinea de zi a Comitetului mixt, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din acord.
- (3) În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj care a audiat cauza principală este abilitată să examineze proporționalitatea măsurilor compensatorii contestate, inclusiv în cazul în care măsurile respective au fost adoptate integral sau parțial în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 20 alineatul (4) din Acordul privind participarea Elveției la programele Uniunii, în ceea ce privește participarea Elveției la programul de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății.
- (4) Excepția de necompetență a instanței de arbitraj se formulează cel târziu în memoriul în apărare sau, în cazul unei cereri reconvenționale, în răspunsul la aceasta. Faptul că o parte a numit un arbitru sau a luat parte la numirea acestuia nu o privează de dreptul de a formula o astfel de excepție. Excepția potrivit căreia litigiul ar depăși competențele instanței de arbitraj se formulează de îndată ce chestiunea presupusă a depăși competențele acesteia este ridicată în cursul procedurii de arbitraj. În orice caz, instanța de arbitraj poate admite o excepție formulată după expirarea termenului prevăzut în cazul în care consideră că întârzierea a avut un motiv întemeiat.

(5) Instanța de arbitraj se poate pronunța cu privire la excepția menționată la alineatul (4) fie prin considerarea acesteia ca fiind o chestiune prealabilă, fie în hotărârea pe fondul cauzei.

ARTICOLUL III.7

Alte informații transmise în scris

Instanța de arbitraj decide, după consultarea părților, cu privire la celelalte observații scrise, pe lângă cererea introductivă și memoriul în apărare, pe care părțile le prezintă sau le pot prezenta și stabilește termenul de depunere a acestora.

ARTICOLUL III.8

Termenele

(1) Termenele stabilite de instanța de arbitraj pentru comunicarea documentelor scrise, inclusiv a cererii introductive și a memoriului în apărare, nu depășesc 90 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(2) Instanța de arbitraj ia o hotărâre definitivă în termen de 12 luni de la data constituirii sale. În circumstanțe excepționale care prezintă dificultăți deosebite, instanța de arbitraj poate prelungi acest termen cu cel mult trei luni.

- (3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se reduc la jumătate:
- (a) la cererea reclamantului sau a pârâtului, dacă, în termen de 30 de zile de la această cerere, instanța de arbitraj hotărăște, după audierea celeilalte părți, că respectiva cauză este urgentă sau
- (b) în cazul în care părțile convin astfel.
- (4) În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (2) din acord, instanța de arbitraj se pronunță definitiv în termen de șase luni de la data la care măsurile compensatorii au fost notificate în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din acord.

ARTICOLUL III.9

Sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene

- (1) În aplicarea articolului 12 și a articolului 15 alineatul (3) din acord, instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
- (2) Instanța de arbitraj poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene în orice moment al procedurii, cu condiția să fie în măsură să definească suficient de precis cadrul juridic și factual al cauzei, precum și chestiunile de drept pe care le ridică. Procedura în fața instanței de arbitraj se suspendă până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(3) Fiecare parte poate trimite o cerere motivată instanței de arbitraj în vederea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene. Instanța de arbitraj respinge o astfel de cerere în cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene menționate la alineatul (1). În cazul în care respinge cererea unei părți de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, instanța de arbitraj își motivează decizia în acest sens în cadrul hotărârii asupra fondului cauzei.

(4) Instanța de arbitraj sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene printr-o notificare. Notificarea trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- (a) o scurtă descriere a litigiului;
- (b) actul (actele) juridic (juridice) al (ale) Uniunii și/sau dispoziția (dispozițiile) în cauză din prezentul acord și
- (c) noțiunea de drept al Uniunii care trebuie interpretată în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din acord.

Instanța de arbitraj notifică părților sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(5) Curtea de Justiție a Uniunii Europene aplică, prin analogie, regulamentul intern de procedură aplicabil exercitării competenței sale de a pronunța o decizie preliminară cu privire la interpretarea tratatelor și a actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii.

(6) Reprezentanții și avocații autorizați să reprezinte părțile în fața instanței de arbitraj în temeiul articolelor I.4, I.5, III.4 și III.5 sunt autorizați să reprezinte părțile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL III.10

Măsuri provizorii

- (1) În cazurile menționate la articolul 16 alineatul (2) din acord, în orice etapă a procedurii de arbitraj, oricare dintre părți poate să solicite măsuri provizorii constând în suspendarea măsurilor compensatorii.
- (2) Cererile înaintate în conformitate cu alineatul (1) indică obiectul procedurii, împrejurările care demonstrează urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurilor provizorii solicitate. Cererile cuprind toate mijloacele de probă și propunerile de mijloace de probă disponibile destinate să justifice dispunerea măsurilor provizorii.
- (3) Partea care solicită măsurile provizorii transmite cererea sa în scris celeilalte părți și instanței de arbitraj, prin intermediul Biroului Internațional. Instanța de arbitraj stabilește un termen scurt în care cealaltă parte poate prezenta observații scrise sau orale.
- (4) În termen de o lună de la înaintarea cererii menționate la alineatul (1), instanța de arbitraj adoptă o hotărâre privind suspendarea măsurilor compensatorii contestate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) instanța de arbitraj consideră satisfăcătoare, la prima vedere, temeinicia cauzei prezentate de partea care solicită măsurile provizorii în cererea sa;

- (b) instanța de arbitraj consideră că, în așteptarea hotărârii sale definitive, partea care solicită măsurile provizorii ar suferi un prejudiciu grav și ireparabil în lipsa suspendării măsurilor compensatorii și
 - (c) prejudiciul cauzat părții care solicită măsurile provizorii prin aplicarea imediată a măsurilor compensatorii contestate prevalează asupra interesului pentru aplicarea imediată și efectivă a acestor măsuri.
- (5) Suspendarea procedurii menționate la articolul III.9 alineatul (2) al doilea paragraf nu se aplică procedurilor care au drept temei prezentul articol.
- (6) O hotărâre luată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) are numai efect provizoriu și nu aduce atingere hotărârii instanței de arbitraj pe fondul cauzei.
- (7) Cu excepția cazului în care hotărârea pronunțată de instanța de arbitraj în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol stabilește o dată anterioară pentru încetarea suspendării, suspendarea expiră în momentul în care se ia hotărârea definitivă în temeiul articolului 16 alineatul (2) din acord.
- (8) Pentru a se evita orice îndoială, în sensul prezentului articol, este de la sine înțeles că, atunci când se analizează interesele părții care solicită măsurile provizorii și, respectiv, ale celeilalte părți, instanța de arbitraj ține seama de interesele persoanelor fizice și ale operatorilor economici ai părților, însă această considerație nu echivalează cu acordarea vreunei calități acestor persoane fizice sau operatori economici în fața instanței de arbitraj.

ARTICOLUL III.11

Elemente de probă

- (1) Fiecare parte furnizează elemente de probă ale faptelor pe care își întemeiază cererea sau apărarea.
- (2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate cere părților să îi furnizeze informațiile relevante pe care le consideră necesare și adecvate. Instanța de arbitraj stabilește un termen în care părțile trebuie să răspundă la cererea sa.
- (3) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate încerca să obțină informațiile pe care le consideră adecvate din orice sursă. Instanța de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.
- (4) Toate informațiile obținute de instanța de arbitraj în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta instanței de arbitraj observații cu privire la aceste informații.
- (5) După ce a solicitat opiniile celeilalte părți, instanța de arbitraj adoptă măsurile adecvate pentru a aborda orice probleme ridicate de una dintre părți cu privire la protecția datelor cu caracter personal, la secretul profesional și la interesele legitime legate de confidențialitate.
- (6) Instanța de arbitraj examinează admisibilitatea, relevanța și forța mijloacelor de probă prezentate.

ARTICOLUL III.12

Audierile

- (1) Atunci când trebuie să aibă loc o audiere, instanța de arbitraj, după consultarea părților, notifică părților cu suficient timp înainte data, ora și locul audierii.
- (2) Audierea este publică în afară de cazul în care, din motive grave, instanța de arbitraj decide altfel, din oficiu sau la cererea părților.
- (3) Procesul-verbal al fiecărei audieri se întocmește și se semnează de către președintele instanței de arbitraj. Numai procesele-verbale respective sunt autentice.
- (4) Instanța de arbitraj poate decide să organizeze audierea online, în conformitate cu practica Biroului Internațional. Părțile sunt informate în timp util cu privire la această practică. În astfel de cazuri, se aplică, *mutatis mutandis*, alineatul (1) și alineatul (3).

ARTICOLUL III.13

Neîndeplinirea obligațiilor

- (1) În cazul în care, în termenul stabilit de prezentul apendice sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, reclamantul nu și-a prezentat cererea introductivă, instanța de arbitraj dispune închiderea procedurii de arbitraj, cu excepția cazului în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesară o hotărâre și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să procedeze astfel.

În cazul în care, în termenul stabilit de prezentul apendice sau de instanța de arbitraj, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, pârâtul nu și-a prezentat răspunsul la notificarea cererii de arbitraj sau memoriul în apărare, instanța de arbitraj dispune continuarea procedurii, fără a considera că aceasta constituie în sine acceptarea afirmațiilor reclamantului.

Al doilea paragraf se aplică și în cazul în care reclamantul nu prezintă un răspuns la o cerere reconvențională.

(2) În cazul în care o parte, convocată în mod corespunzător în conformitate cu articolul III.12 alineatul (1), nu se prezintă la o audiere și nu demonstrează existența unor motive suficiente pentru neprezentare, instanța de arbitraj poate continua procedura de arbitraj.

(3) În cazul în care o parte, invitată în mod corespunzător de instanța de arbitraj să prezinte mijloace de probă suplimentare, nu face acest lucru în termenele stabilite, fără a prezenta motive suficiente în acest sens, instanța de arbitraj se poate pronunța pe baza mijloacelor de probă de care dispune.

ARTICOLUL III.14

Încheierea procedurii

(1) În cazul în care se demonstrează că părțile au avut în mod rezonabil posibilitatea de a-și prezenta argumentele, instanța de arbitraj poate declara închiderea procedurii.

(2) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar ca urmare a unor circumstanțe excepționale, instanța de arbitraj poate decide, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți, să redeschidă procedura în orice moment înainte de a pronunța o hotărâre.

CAPITOLUL IV

PRONUNȚAREA HOTĂRÂRII

ARTICOLUL IV.1

Hotărâri

Instanța de arbitraj se străduiește să hotărască prin consens. Cu toate acestea, în cazul în care se dovedește imposibilă pronunțarea unei hotărâri prin consens, hotărârea instanței de arbitraj se ia cu majoritatea arbitrilor.

ARTICOLUL IV.2

Forma și efectele hotărârii instanței de arbitraj

- (1) Instanța de arbitraj poate pronunța hotărâri separate cu privire la diferite chestiuni în momente diferite.
- (2) Toate hotărârile se emit în formă scrisă și se motivează. Acestea sunt definitive și obligatorii pentru părți.
- (3) Hotărârea instanței de arbitraj este semnată de arbitri, conține data la care a fost pronunțată și precizează locul arbitrajului. O copie a hotărârii semnate de arbitri este comunicată părților de către Biroul Internațional.

(4) Biroul Internațional face publică hotărârea instanței de arbitraj.

Atunci când face publică hotărârea instanței de arbitraj, Biroul Internațional respectă normele relevante privind protecția datelor cu caracter personal, secretul profesional și interesele legitime legate de confidențialitate.

Normele menționate la al doilea paragraf sunt identice pentru toate acordurile bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și pentru prezentul acord, Acordul privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordul privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt adoptă și actualizează normele respective printr-o decizie în sensul prezentului acord.

(5) Părțile se conformează fără întârziere tuturor hotărârilor instanței de arbitraj.

(6) În cazurile menționate la articolul 15 alineatul (2) din acord, după obținerea punctului de vedere al părților, instanța de arbitraj stabilește un termen rezonabil în hotărârea pe fondul cauzei pentru a se conforma hotărârii sale în conformitate cu articolul 15 alineatul (5) din acord, ținând seama de procedurile interne ale părților.

ARTICOLUL IV.3

Legislația aplicabilă, normele de interpretare, mediatorul

(1) Legislația aplicabilă constă în prezentul acord, în actele juridice ale Uniunii la care se face trimitere în acesta, precum și în orice altă normă de drept internațional relevantă pentru aplicarea instrumentelor respective.

(2) Instanța de arbitraj hotărăște în conformitate cu normele de interpretare menționate la articolul 12 din acord.

(3) Instanța de arbitraj nu poate hotărî în calitate de mediator sau *ex aequo et bono*.

ARTICOLUL IV.4

Soluție stabilită de comun acord sau alte motive pentru închiderea procedurii

(1) Părțile pot, în orice moment, să convină asupra unei soluții în legătură cu litigiul dintre ele. Acestea comunică împreună orice astfel de soluție instanței de arbitraj. În cazul în care soluția necesită aprobare în temeiul procedurilor naționale relevante ale uneia dintre părți, notificarea menționează această cerință, iar procedura de arbitraj se suspendă. În cazul în care o astfel de aprobare nu este necesară sau la notificarea finalizării unor astfel de proceduri naționale, procedura de arbitraj se încheie.

(2) Dacă, în cursul procedurii, reclamantul informează în scris instanța de arbitraj că nu dorește să continue procedura și dacă, la data primirii comunicării respective de către instanța de arbitraj, pârâtul nu a intervenit încă în procedură, instanța de arbitraj emite o ordonanță prin care constată în mod oficial închiderea procedurii. Instanța de arbitraj hotărăște cu privire la costuri, care sunt suportate de reclamant, în cazul în care comportamentul părții respective justifică acest lucru.

(3) În cazul în care, înainte de pronunțarea hotărârii instanței de arbitraj, instanța de arbitraj concluzionează că a devenit inutilă sau imposibilă continuarea procedurii din orice alt motiv decât cele menționate la alineatele (1) și (2), instanța de arbitraj informează părțile cu privire la intenția sa de a emite o ordonanță de închidere a procedurii. Primul paragraf nu se aplică în cazul în care există chestiuni nesoluționate cu privire la care ar putea fi necesar să se pronunțe și în cazul în care instanța de arbitraj consideră oportun să acționeze astfel.

(4) Instanța de arbitraj comunică părților o copie a ordonanței prin care se finalizează procedura de arbitraj sau a deciziei luate de comun acord între părți, semnată de arbitri. Articolul IV.2 alineatele (2)-(5) se aplică deciziilor cu privire la arbitraj luate de comun acord între părți.

ARTICOLUL IV.5

Rectificarea hotărârii instanței de arbitraj

(1) În termen de 30 de zile de la primirea hotărârii instanței de arbitraj, o parte poate, notificând acest lucru celeilalte părți și instanței de arbitraj prin intermediul Biroului Internațional, să solicite instanței de arbitraj să rectifice în textul hotărârii instanței de arbitraj orice eroare de calcul, orice eroare materială sau tipografică sau orice eroare sau omisiune de natură similară. În cazul în care consideră că respectiva cerere este justificată, instanța de arbitraj efectuează rectificarea în termen de 45 de zile de la primirea cererii. Cererea nu are efect suspensiv asupra termenului prevăzut la articolul IV.2 alineatul (6).

(2) În termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii sale, instanța de arbitraj poate să efectueze din proprie inițiativă rectificările menționate la alineatul (1).

(3) Rectificările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se efectuează în scris și fac parte integrantă din hotărâre. Se aplică articolul IV.2 alineatele (2)-(5).

ARTICOLUL IV.6

Onorariile arbitrilor

(1) Onorariile menționate la articolul IV.7 trebuie să fie rezonabile, ținând seama de complexitatea cauzei, de timpul alocat de arbitri și de toate celelalte circumstanțe relevante.

(2) Se stabilește și se actualizează, atunci când este necesar, o listă a indemnizațiilor zilnice și a programului de lucru maxim și minim, care va fi comună tuturor acordurilor bilaterale din domeniile pieței interne la care participă Elveția, precum și prezentului acord, Acordului privind schimburile comerciale cu produse agricole și Acordului privind contribuția financiară regulată a Elveției. Comitetul mixt adoptă și actualizează lista respectivă printr-o decizie în sensul prezentului acord.

ARTICOLUL IV.7

Costuri

(1) Fiecare parte își suportă propriile costuri și jumătate din costurile instanței de arbitraj.

(2) Instanța de arbitraj își stabilește propriile costuri în hotărârea asupra fondului cauzei. Aceste costuri includ numai:

(a) onorariile arbitrilor, care trebuie indicate separat pentru fiecare arbitru și stabilite chiar de instanța de arbitraj în conformitate cu articolul IV.6;

(b) cheltuielile de călătorie și alte cheltuieli efectuate de arbitri și

(c) onorariile și cheltuielile Biroului Internațional.

(3) Costurile menționate la alineatul (2) trebuie să fie rezonabile, ținând seama de suma în litigiu, de complexitatea litigiului, de timpul alocat de arbitri și de eventualii experți numiți de instanța de arbitraj în legătură cu acesta, precum și de orice alte circumstanțe relevante.

ARTICOLUL IV.8

Plata în avans a costurilor

(1) La începutul arbitrajului, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze o sumă egală cu titlu de avans pentru costurile menționate la articolul IV.7 alineatul (2).

(2) În cursul procedurii de arbitraj, Biroul Internațional poate solicita părților să consemneze și alte sume în plus față de cele menționate la alineatul (1).

(3) Toate sumele consemnate de părți în conformitate cu prezentul articol se achită Biroului Internațional și se utilizează de acesta pentru a acoperi costurile suportate efectiv, inclusiv, în special, onorariile arbitrilor și ale Biroului Internațional.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL V.1

Modificări

Comitetul mixt poate adopta, prin decizie, modificări ale prezentului protocol.